381/5

A n k i e t a

do słownika Polski Walczącej na Kresach wscodnich II Rzeczypospolitej

SABINA KALINOWSKA - KOREJWO pseudonim " SABINA "

Ojciec Longin Kalinowski, matka Wincentyna Bobin - Tymińska
Urodziłam się 15 października 1925 r. w Lublinie
Do 1939 r. ukończyłam szkołę podstawową i 2 klasy gimnazjum im.E. Orzeszkowej w Wilnie. W szkole i gimnazjum byłam w drużynie harcerskiej Ukończyłam kursy szybowcowe w Ausztagirach i Ustianowej uzyskując kat. " C " pilota szybowcowego. W klubie wioślarskim AZS trenowałam wioślarkę. W kat. czwórek ze sternikiem w mistrzowstwach juniorek szkół średnich uzyskałyśmy w-mistrzowstwo. Podczys okupacji kontynuowałam naukę na Kompletach Tajnego Nauczania.Egzamin maturalny złożyłam w listopadzie 1943 r. w Wilnie. W latach 1940-42 oficjalnie uczyłam się w Pa,stwowej Szkole Technicznej przy ul. Holendernia w Wilnie na wydz. budowlanym.
W 1941 r. przez moją starszą siostrę Barbarę Kalinowską-Thomme wstąpiłam do ZWZ. Po złożeniu przysięgi, ukończyłam kurs sanitarny, wykonując w międzyczasie różne polecenia. W 1942 r. po wykonaniu zadań sprawdzających /między innymi wyjazda do Mińska/ zostałam skierowana na kurs łączniczek. Po aresztowaniu we wrześniu 1943 r. mojej siostry - która w końcu kwietnia 1944 r. została roztrzelana w Ponarach- przydzielono mnie do pracy konspiracyjnej w garnizonie. W grudniu 1943 r. zostałam skierowana do 3-ciej Brygady Partyzanckiej A.K. dowodzonej przez por. Gracjana Fróga ps. "Szczerbiec", jako łączniczka pomiędzy 3-cią Bryg. a Komendą Okręgu Wileńskiego. Od tego czasu często "kursowałam" między Wilnem a miejscami postoju 3 Brygady. Przewoziłam rozkazy,korespondencję między partyzantami a ich rodzinami, organizowałam dostawy leków, broni i innych przesyłek dostarczynych przez konspirację z Wilna. Kilkakrotnie przyprowadzałam duże i mniejsze grupy ochotników do Brygady. W mieszkaniu moich rodziców przy ul. Beliny 1 była t.zw. "skrzynka kontaktowa", gdzie partyzanci z 3-ciej Bryg. kierowani do Wilna w celu wykonania różnych zadań, otrzymywali informacje,kontakty ze Służbą Kwatermistrzowską 3 Bryg./inż.Otton Michalski ps. "Chińczyk"/ z Pełnomocnikiem 3 Bryg. w Wilnie /Wiktor Romanowski ps. "Mister/ adresy melin gdzie leżą ranni koledzy, skierowania na noclegi itp.
4 maja po bitwie pod Pawłowem na polecenie "Lanceta"-dr. Lech Iwanowskiprzewiozłam ciężko rannego "Smiałego"-Bolesław Bogusławski, do Wilna do szpitala św. Jakuba."Smiały został zoperowany lecz zainteresowało się nim Gestapo. Przy pomocy pielęgniarki ze szpitala p.Jadwigi

i mojej młodszej siostry Marii Dzięgielewskiej, zorganizowałam porwanie "Smiałego" ze szpitala i umieszczenie go w domu mojego stryja Stanisława Szczepańskiego w Kolonii Wileńskiej.W czasie walk o Wilno w domu tym był szpital dla najciężej rannych.
W końcu czerwca 44 brałam pośredni udział w zorganizowaniu odbicia ze szpitala św. Jakuba w Wilnie rannego "Swojaka"-Zbyszka Siemaszki ulokowanego tam przez niemców pod nadzorem.
W lipcu 1944 r. podczas rozbrajania oddziałów polskich przez NKWD trafiłam do obozu internowanych w Miednikach Królewskich. Z Miednik z grupą 49 dziewcząt zostałam przewieziona do Kaługi. W końcu 1944r. wraz ze wszystkimi dziewczętami Zostałam zwolniona. Po powrocie do Wilna po trzech dniach zostałam aresztowana i przewieziona do więzienia śledczego przy ul. Ofiarnej. Na początku kwietnia 1945 r. przewieziono mnie na przesłuchanie do NKWD przy ul. Pohulanka z tamtąd zostałam wykupiona przez rodzinę. W końcu kwietnia na "lewych dokumentach" wyjechałam 5-tym transportem repatriacyjnym do Łodzi.Tam już pod swoim nazwiskiem, rozpoczęłam studia na wydz Mat.Uniwersytetu Łódzkiego. W końcu czerwca 1945 wyjechałam do Gdańska i rozpoczęłam studia na Politechnice Gdańskiej na Wydz. Inżynierii Lądowo-Wodnej.Działałam w Bratniaku Politechniki jako 3-ci wiceprezes.Z grupą kolegów zorganizowałam powstanie AZS-u, a w 1946 r. Akademickiego Klubu Lotniczego przy Aeroklubie Gdańskim. W marcu 1947 r. za organizację strajku studentów Politechniki, zostałam aresztowana przez U.B. Po licznych interwencjach Rektora Politechniki i Zarządu Bratniaka po 3-ch miesiącach zostałam zwolniona.Studia ukończyłam w 50 r. uzyskując dyplom inż.bud.lądowego.
W 1947 r. wyszłam zamąż za Mariana Korejwo. Mamy dwóch synów.
Po studiach 12 lat pracowałam w Biurach Projektów a następnie jako inspektor nadzoru budowlanego na budowach szkół,szpitali i zakładów przemysłowych.
W końcu lat sześćdziesiątych byłam w składzie grupy realizującej ufundowanie tablicy-epitafium upamiętniającej poległych kolegów z 3 Bryg. "Szczerbca".W imieniu realizatorów podpisywałym wszystkie pisma.W związ z tym prokurator wojewódzki oskarżył mnie o działalność na szkodę PRL, zarządził konfiskatę mojej korespondencji,podsłuch telefoniczny, a mnie U.B. przesłuchiwało przez wiele godzin.

Posiadam inwalidztwo wojenne z powodu postrzału nogi.
Posiadam odznaczenia; Krzyż Walecznych 1972 r.,Krzyż Armii Krajowej Londyn 1968,Krzyż Partyzancki 1973,Medal Wojska Londyn 1948, Srebrny Krzyż Zasługi 1969 r.

Literatura ; H.Siemaszko-Przez trup Polski-Warszawa 1989 r.
J.Surwiłło-Rachunki nie zamknięte- Wilno 1992 r.
Tygodnik Perspektywy nr. 23 1990 r.
Przegląd tygodniowy Nr.34 1986 r.